

den seneste vurdering før afståelsen var mindre end halvdelen af ejendomsværdien.

Det har været overvejet, om alle parcelhuse og ejerlejligheder i fremtiden burde inddrages under loven om særlig indkomstskat. Det må i så fald være en betingelse, 1) at udgangspunktet bliver 15. almindelige vurdering eller den faktiske anskaffelsessum, hvis denne er højere, 2) at de faste procenttillæg og de varierende tillæg bliver som foreslået i dette lovforslag, og 3) at afgiften på 2½ pct. ved salg af fast ejendom ophæves. Spørgsmålet bør tillige ses i sammenhæng med hele den skattemæssige lovgivning.

Fortjeneste ved afståelse af fast ejendom ved ekspropriation eller ved mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse beskattes efter de gældende regler på samme måde som fortjeneste ved salg.

Som udtalt af statsministeren i erklæring af den 8. januar 1974 ønsker regeringen af fjerne de urimeligheder, som mange borgere er ude for ved ekspropriation og jordfordeling. Regeringen foreslår derfor, at beskatningen af ekspropriationserstatning lempes ved indrømmelse af et særligt fradrag på 30.000 kr. Ekspropriation er en begivenhed, som ejeren ikke selv har fremkaldt, og han har tilmed ikke som ved frivilligt salg mulighed for at nægte afståelse, hvis de tilbudte vilkår forekommer ham utilfredsstillende. Ved det foreslåede fradrag på 30.000 kr. i forbindelse med den ved forslagets § 1, nr. 5, foreslåede forhøjelse af det varierende tillæg, tilsigtes det at friholde hovedparten af ekspropriationserstatningerne, navnlig ved delvis afståelse af ejendomme, fra at rammes af den særlige indkomstskat. Dette vil også gælde erstatninger, der kommer til udbetaling i henhold til kendelse om natur- eller bygningsfredning.

Det foreslås, at fradraget på 30.000 kr. også skal gælde ved frivilligt salg til en erhverver, der kunne have eksproprieret ejendommen, idet det ikke findes rimeligt, at overdragelsen af en sådan ejendom ved en mindelig overenskomst skal behandles anderledes i henseende til særlig indkomstbeskatning end overdragelse ved ekspropriation.

Afståelse af fast ejendom, der sker som led i et mageskifte, herunder også mageskifter, der formidles gennem jordfordelingskommissionerne i henhold til lov nr. 129 af 28. april 1955 om jordfordeling mellem landejendomme med det formål at fremskaffe en bedre arrondering, er principielt skattepligtig som andre afhændelser.

Ved lov nr. 232 af 31. maj 1963, lovekendtgørelse nr. 289 af 4. juli 1963 § 7 A, stk. 9, indførtes hjemmel til at fritage fortjenesten ved mageskifte for beskatning, såfremt der heri kun indgår ubebyggede

arealer, og der ud over arealet ydes et vederlag af højst 500 kr.

Skattefritagelsen er ikke definitiv, men beskatningen er blot suspenderet, idet anskaffelsessummen for den ejendom, der erhverves ved mageskiftet, ved senere afståelse af ejendommen skal opgøres, som om ejendommen var erhvervet til samme tidspunkt og samme beløb, som den ejendom der afstås ved mageskiftet.

De jordombytninger, som jordfordelingskommissionerne formidler, specielt i forbindelse med ekspropriation til motorvejsanlæg, vil ofte være så omfattende, at reglen i § 7 A, stk. 8, ikke anvendes, og der er derfor i en del tilfælde blevet tale om særlig indkomstskat. Det befrygtes, at jordfordelingsarbejdet vil støde på betydelige vanskeligheder som følge af ejernes usikkerhed med hensyn til eventuel beskatning. Såfremt det foreslåede særlige fradrag i ekspropriationstilfælde gennemføres, vil det yderligere komplicere jordfordelingsarbejdet, hvis en tilsvarende regel ikke gælder for mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse, idet grundejerne så vil være betænkelige ved frivillig deltagelse i en jordfordeling.

Under hensyn til jordfordelingens samfundsgavnige virkninger foreslås det derfor, at der indrømmes samme fradrag i fortjeneste, der opnås ved mageskifte i henhold til jordfordelingskendelse, som ved ekspropriation.

Endelig foreslås det, at ejere af afløste jordrentebrug får adgang til at benytte afløsningssummen som udgangspunkt for beregningen af særlig indkomst. Ved afløsningen fik staten vederlag for den stigning i jordværdien, som var indtrådt, siden ejeren erhvervede ejendommen. Det kan ikke anses for rimeligt, at ejeren, når ejendommen afstås, skal svare særlig indkomstskat af den stigning, som staten allerede har inddraget.

Der foreligger ikke statistiske oplysninger, der gør det muligt at beregne, hvorledes de foreslåede regler vil påvirke statens provenu af særlig indkomstskat; men når den samlede virkning af lempelserne vedrørende det varierende tillæg og skærpselsen af den reelle beskatningsprocent tages i betragtning, må det antages, at provenuet bliver af nogenlunde samme størrelsesorden som efter de gældende regler.

Virkningerne af de foreslåede ændringer i den særlige indkomstskat er belyst ved hjælp af en række eksempler i vedføjede bilag.

I nogle af eksemplerne er ejendommen anskaffet før 1. januar 1966, og den særlige indkomst opgøres på grundlag af en ejendomsværdi ved 13. almindelige vurdering i 1965 på 300.000 kr. Ejendommen